

Per què una vaga laboral feminista

Des de fa ja gairebé dotze mesos, és a dir, des del 9 de març del 2017, el moviment feminista està reunint-se per coordinar i impulsar una vaga feminista internacional que supere la que es va dur a terme l'any passat. L'objectiu és clarament "aturar el món", posant el focus en la importància del paper que les dones juguem en ell i en la repressió que el patriarcat exerceix especialment sobre nosaltres. Com a conseqüència d'això, la vaga feminista que es proposa és més que una vaga laboral: ho és també de consum, estudiantil, i de cures.

Quan parlem de moviment feminista, parlem de feminisme transfronterer, transcultural i de classe. Ens definim com "un moviment internacional divers que planta cara a l'ordre patriarcal, racista, capitalista i depredador amb el medi ambient, i que proposa altres vides i un altre món radicalment diferent. Formem part de les lluites contra les violències masclistes, pel dret a decidir sobre el nostre cos i la nostra vida, per la justícia social, l'habitatge, la salut, l'educació, la sobirania alimentària, i la laïcitat, contra l'extractivisme i els tractats de lliure comerç, l'explotació i moltes altres lluites col·lectives".

L'experiència de l'any passat ens ha ensenyat molt i el moviment feminista ha intensificat l'organització i la difusió per poder garantir que el seguiment sigui un èxit. En 2017, a l'Estat Espanyol, l'atur internacional de dones va tenir obstacles importants: el silenci dels mitjans de comunicació vinculats als poders fàctics i la intoxicació informativa duta a terme pels sindicats recaptatoris. El primer d'ells va ser salvat àmpliament per les xarxes socials, on la convocatòria i les imatges de dones en lluita per tot el món corrien com la pólvora. El segon, però, va ser més complicat d'esquivar: tot i proclames dels seus secretaris generals, en molts centres de treball, algunes organitzacions sindicals es van dedicar a desmobilitzar les dones. Cal recordar que només la Confederació Intersindical va convocar vaga l'any passat, sent l'únic sindicat que assumí el mandat feminista.

Per preparar la vaga d'aquest any, el movi-

ment feminista, ha convocat dues assemblees estatals (la primera a Elx i la segona a Saragossa), que han tingut una assistència molt important, amb centenars de dones debatent i treballant juntes. A Elx, hi assistí una companya de la Intersindical Valenciana i a Saragossa ens representaren companyes de STEA. En aquesta última, hi ha hagut una conclusió inequívoca: demanar a les forces sindicals que convoquen una vaga laboral feminista de 24 hores, amb protagonisme absolut de les DONES.

En aquest context, Intersindical Valenciana, que ens definim com a feministes, hem de jugar un paper fonamental: donar suport inequívocament al moviment feminista i convocar la vaga que les dones han demanat, donant empara sindical a les reivindicacions de les dones. A més, hem de ser conscients del comportament d'algunes organitzacions sindicals respecte d'aquesta vaga feminista: d'una banda, dos sindicats manifesten una tebior totalment previsible i pretenen convocar només aturades parcials; i per altra banda, un altre sindicat, abans del mandat de l'assemblea feminista, ja ha anunciat la convocatòria de "vaga general" per al "dia de la dona treballadora", utilitzant dues expressions que no tenen res a veure amb el que el moviment feminista reivindica i sol·licita. El moviment feminista no entendria que un sindicat feminista com la Intersindical Valenciana, que participa intensament en assemblees, plataformes i coordinadores feministes en tot el País Valencià, no convocara una vaga de 24 hores; més tenint en compte que l'any passat vam ser l'únic sindicat que va recolzar l'aturada de dones.

Al País Valencià n'hi ha hagut dos assemblees obertes de dones per tractar la vaga feminista en totes les seues vessants (laboral, estudiantil, de cures i de consum) i n'hi ha una tercera prevista per al diumenge 11 de febrer a la ciutat de Castelló. En les dos assemblees primeres, es va establir un treball per grups, anomenats comissions, que es corresponen amb les diferents vessants de la vaga i amb una ampliació: comunicació, per donar difusió unitària a totes

les accions i reunions previstes, i per comunicar-se internament.

La comissió de la vaga laboral va establir uns motius i uns objectius laborals perquè les forces sindicals convocàrem la vaga en nom del moviment feminista. A més, s'ha reunit el dia 3 de febrer per proposar accions concretes prèvies a i durant el dia 8 de març, propostes que seran tractades en l'assemblea del dia 11 a Castelló. A la comissió laboral, hem assistit persones de la IV i de la CGT, mentre que han estat absents fins ara CCOO, UGT (que han anunciat que convoquen aturades de dos hores en cada torn), i la CNT (que ha anunciat que convoca vaga de 24 hores).

En aquestes reunions, s'ha plantejat que Intersindical Valenciana, la CGT i la CNT presenten la seua formalització de la vaga el mateix dia a la mateixa hora, el 13 de febrer, i que a la formalització hi estiguen presents dones tant dels propis sindicats com del moviment feminista. A més, s'ha fixat una data anterior, el 9 de febrer, per reunir-nos amb els sindicats que no han acudit a cap de les reunions i assemblees que s'han fet fins ara, per tal de comunicar la petició concreta de l'assemblea de dones: convocar una vaga laboral de 24 hores.

El treball per establir motius i objectius estrictament laborals ha sigut molt intens dins de la comissió, amb la finalitat que la vaga no puga ser invalidada legalment, tal i com ha passat en altres contextos.

Els motius laborals concrets proposats per la comissió i consensuats en l'assemblea del dia 27 de febrer són els següents:

L'existència d'una bretxa salarial endògena que és superior al País Valencià (en comparació amb la mitja estatal). Advoquem per l'equiparació salarial entre homes i dones, emparant-se amb una llei similar a la de igualtat salarial islandesa.

La precarietat laboral, que s'agreuja més en treballs amb major índex de dones, fruit de la divisió sexual i l'adscripció tradicional de les cures com a feina de dones. Açò produeix en aquest tipus de feines, més atur, major temporalitat i pitjor prestacions al llarg de la vida laboral i la jubilació.

L'assetjament sexual al lloc de treball, que encara es produeix a tot tipus de treballs i in itinere. Si les baixes laborals es produeixen també com a conseqüència del desplaçament a la feina, l'assetjament sexual que es produeix als

desplaçaments també es assetjament sexual laboral i responsabilitat de tots.

Les deplorables condicions de feina de les treballadores de llar, especialment les internes, que són més pròpies d'un sistema d'esclavitud. A més el fet de que una gran majoria d'aquest col·lectiu siga migrant produeix una major vulnerabilitat en aquest tipus de feines.

L'existència d'un alt percentatge de dones amb discapacitat que son fruit d'accidents laborals i malalties professionals. Aquestes dones tenen un tractament diferencial al dels homes en les mateixes condicions, amb un tractament assistencial en lloc d'una opció d'inserció laboral i normalització de la vida social.

Pel que fa als objectius consensuats, tenim els següents:

- Derogar la reforma laboral.
- Ratificar el decret 189 de la OIT sobre el treball domèstic, desenvolupar-lo i abolir el treball intern.
- Aconseguir permisos per naixement i adopció iguals, obligatoris i intransferibles per a totes les persones. Paritat en la criança.
- Derogar la Llei d'estrangeria, pel que te de discriminatori per a les treballadores migrants.
- Abolir la bretxa salarial entre homes i dones.

Aquests motius laborals concrets i específics es deriven del context patriarcal en què vivim:

- les dones realitzem gran part de la feina domèstica i de cura en l'àmbit familiar per a cobrir les necessitats bàsiques de la vida, treball imprescindible, precari, invisible, no reconegut i gratuït
- quan aquest treball domèstic i de cures transcendeix l'àmbit família i passa al mercat laboral, és en condicions d'explotació que van des de la precarietat a la tracta laboral. A més, moltes treballadores de la llar dones són migrants, a les que el capitalisme vol despullar de tota dignitat per raons de gènere, ètnia, classe i el lloc de procedència
- les retallades en sanitat, serveis socials, educació, i dependència es fan a costa del treball gratuït i el temps de les dones. La manca de voluntat política i, en conseqüència, de presupost per l'aplicació de la ja limitada Llei

de dependència desatén les persones que necessiten cures específiques i imprescindibles, o que requereixen una altra persona per poder realitzar activitats bàsiques de la vida diària. Açò porta al fet que les dones hagem de suplir els serveis públics, cosa que està forçant que moltes de nosaltres estiguem obligades a renunciar els nostres projectes i desitjos

- la divisió sexual del treball ens condemna a la precarietat, a la discriminació laboral, i a una bretxa salarial del 25% al País Valencià. Les dones tenim moltes menys opcions en el mercat de treball a causa de les desigualtats i discriminacions en les condicions d'ocupació, la precarietat laboral, la temporalitat dels contractes, la segmentació horitzontal i vertical, la pitjor remuneració. Aquesta desigualtat també té el seu reflex en la taxa de desocupació, que és més gran en les dones. La precarietat laboral ens llança a la pobresa, fins i tot encara que tinguem una feina. La suma de les condicions que s'acumulen al llarg de la nostra vida (pitjors salaris, major treball a temps parcial, i per tant una base de cotització més baixa) incideixen en pitjors condicions al llarg de la vida, inclosa la jubilació. La pobresa és, en conseqüència, molt més gran entre les dones al llarg de totes les etapes de la vida. Les pensions contributives són molt inferiors, així com la quantia que percebem, arribant la bretxa al 37%
- les dones patim discriminació laboral a la maternitat, que ens penalitza en el mercat de treball, ens perjudica l'hora que ens contracten, de mantindre el lloc de treball i de promocionar. Per això és necessari tindre permisos obligatoris, iguals i intransferibles de naixement i adopció per a tots els models de família

Així, la vaga feminista laboral és necessària, per aconseguir:

- que es visibilitze i reconega el valor i dignitat del treball domèstic i de cures; es realitze en condicions de coresponsabilitat i siga assumit com una responsabilitat de tots i totes, de la societat i de l'Estat
- que quan els treballs domèstics i de cures

isquen al mercat, es garantisquen els drets de qui els realitzem.

- que les treballadores de la llar tinguen condicions laborals justes i dignes
- que les administracions públiques garantisquen de forma irrenunciable i prioritària els serveis públics i de protecció social: sanitat, educació, serveis socials, ajuda a la dependència, habitatge social
- que s'elimine la bretxa salarial de gènere i aconseguim condicions laborals de contractació, promoció i remuneració dignes
- que s'incloga en les seleccions de personal una "entrevista cega", en què l'únic referent siga la capacitació de la persona per cobrir el lloc de treball, no el seu sexe, edat, o condició
- que la maternitat deixi de ser un obstacle per accedir a l'ocupació i l'atenció als fills i filles siga equitativa
- que es resignifique la feina, el seu valor i productivitat, de manera que es valoren els treballs que generen bé comú, les llibertats i drets individuals i col·lectius, i la sostenibilitat mediambiental
- un model econòmic nou que no es base en la divisió sexual del treball, que siga social i ambientalment sostenible i que defensi les persones enfront de l'acumulació de capital i els beneficis del mercat.

INTERSINDICAL
VALENCIANA

INTERSINDICAL
dones